

Dragoste silnică pe viață

Maresalmusca

Ne transformasem dragostea într-un lagăr
de concentrare al iubirii
de unde ne era imposibil să evadăm
fiecare fiind paznicul și deținutul celuilalt
iar eu priveam cu jind dincolo de gard
și-mi imaginam plăcerea cărnii trecând prin sârma ghimpată
foamea vezi bine mă făcea să delirez
dar într-o zi
într-o zi tot îți vei da ultima suflare
iar atunci schilodul de mine
va mânca pe săturate
a doua zi voi minți lumea cu nerușinare
ca te-au devorat șobolanii
iar lumea va crede pentru că nu-i așa
toți știu că dragostea nu ține de foame.